

fælde har Administrationen nydt godt af den praktiske Uddannelse, de yngre blandt Personalet søger jævnsides med Arbejdet i Ministeriet, idet der gennem denne System med praktisk Arbejde tilføres Ministerierne en mere omfattende Viden om forskellige Spørgsmaal, end der kunde ventes at være hos de yngre, hvis de ikke søgte saadan Uddannelse.

Hensynet til at skaffe det yngre Personale en højere Indtægt har stadig været af megen Betydning, idet Lønnen for Assistenten og Fuldmægtige baade før og efter 1907 har været saa ringe, at det har været aldeles umuligt for enhver, der var Familieforsørger, at leve af Lønnen. Det skal her blot nævnes, at Assistentlønnen ved Loven af 1907 blev sat til 1200 Kr., stigende hvert 2. Aar med 200 Kr. til 2200 Kr., medens Begyndelseslønnen for Skrivere og Bude, der endda ofte ansættes i en betydelig yngre Alder end Assistenten, ifølge samme Lov er 1000 Kr. Det vilde med en Løn som den anførte simpelt hen have været umuligt at faa Assistentstillingerne i de forskellige Kontorer besat med juridiske Kandidater, hvis man havde forlangt, at Assistenterne ikke maatte have Bibeskæftigelse udenfor Ministeriet; og det kan i denne Sammenhæng oplyses, at det i de senere Aar til Trods for de af Statskassen bevilgede Dyrtidstillæg og midlertidige Løntillæg har været forbundet med store Vanskeligheder at faa Assistentstillingerne besat med tilstrækkelig kvalificerede Folk, idet Antallet af Ansøgere til eventuelt ledigblivende Stillinger er gaaet ned til et Minimum. I adskillige Tilfælde har man maattet antage ganske unge juridiske Kandidater, der for ganske nylig havde bestaaet Embeds-eksamen, hvilket af flere Grunde er mindre heldigt.

Arten af det Assistenten og Fuldmægtige paalagte Arbejde har endvidere medført, at det som Regel ikke var nødvendigt for vedkommende Kontor at kræve de paagældende Tjenestemænds Tilstedeværelse i hele Kontortiden. I mange Kontorer deltager Assistenten saa godt som ikke i Ekspeditionen af de Personer, der mundtligt henvender sig i Ministeriet, og Arbejdet med Udarbejdelse af Referater i større Sager eller Affattelse af Koncepter af mere omfattende Art kan ligesaa godt eller bedre udføres i Hjemmet, hvor der ikke er idelige Afbrydelser paa Grund af Forespørgsler fra Foresatte eller Kolleger. Hvor Assistenten har været sysselsat med Udarbejdelse af Lovudkast eller Betænkninger over mere omfattende Spørgsmaal, vil disse Betragtninger i endnu højere Grad gøre sig gældende.

Endelig har *Lokaleforholdene* i nogle Kontorer i den røde Bygning allerede i flere Aar været saaledes, at det for det yngre Personale har været saa godt som umuligt at udarbejde andet end løbende Ekspeditioner i Kontorerne, idet den Plads, der har været stillet til Raadighed for den enkelte Assistent eller Fuldmægtig, har været saa indkneben, og Antallet af tilstedeværende i Ekspeditionskontoret saa stort, at det har været vanskeligt at samle sig til Arbejde af mere indgaaende Art, saasom Udarbejdelse af Lovforslag og Betænkninger af mere omfattende Karakter.

Af det her anførte kan dog ikke udledes, at det Arbejde, der er krævet af Assistenten og Fuldmægtige, har indskrænket sig til nogle ganske faa Timers Arbejde om Dagen. Det maa netop betones, at Tilstedeværelsen paa Kontoret ikke falder sammen med den daglige Arbejdstid for den paagældende. Der vil ganske vist kunne findes Kontorer, hvor der ikke har været Hjemmearbejde i noget væsentligt Omfang; men i en Del af disse Kontorer er der til Gengæld stillet Krav til det yngre Personale om Tilstedeværelse i den største Del af Kontortiden. I de Kontorer, som hører til de Ministerier, der er udgaaet fra det danske Kancelli, har Forholdet dog i mange Tilfælde været saaledes, at Hjemmearbejdet endog har været større end Arbejdet paa Kontoret, og dette har navnlig været Tilfældet i de sidste 4—5 Aar.

Imidlertid kan det ikke nægtes, at der ogsaa er visse Ulemper forbundne med den